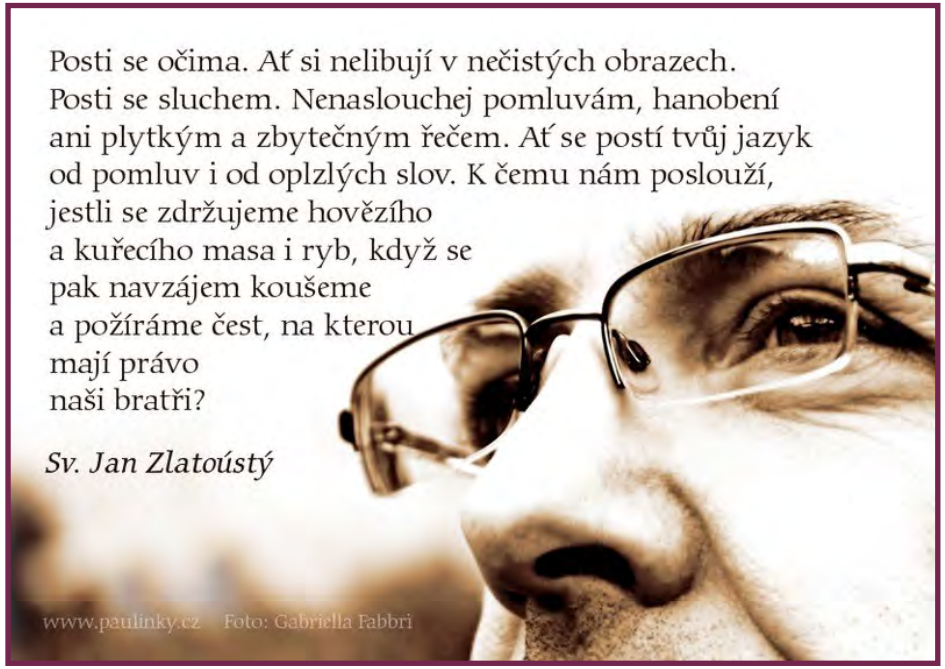

Úřední hodiny kanceláře:
čtvrtek a pátek 9:00-11:00, 13:00-16:00

Kněžské hodiny:
úterý 15:00-17:00

Jsme tu pro Boha a pro Vás. Nebojte se nás navštívit.
(zkusit to můžete kdykoliv)

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz farar@farnostpolicka.cz
vymetalova@farnostpolicka.cz, klimesova@farnostpolicka.cz
kancelář: +420 461 725 172 kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675 č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.

Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 5. dubna 2020, uzávěrka je 29. března 2020.
Příspěvky zasílejte na: posel@farnostpolicka.cz
Fotografie v tomto čísle: archiv Mirka Andrleho, Róza Vymětalová
Korektury: Marie Hamanová
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

BŘEZEN 2020

i knihy potřebují opravit

7 ZPRÁV,

které by Vám neměly uniknout

28. ledna... proběhlo v kostele svatého Jakuba měření úrovně osvětlení a zjistilo se, že je v hlavní lodi skutečně nedostatečné - nějakých 70 luxů oproti plánovaným 150 luxům. Na nápravě se pracuje. V bočních lodích by mělo být osvětlení dostatečné.

1. února... řekla pekařka panu faráři, že vypadá strašně.

11. února... se na poličské faře konala zahajovací schůze skupiny aspirantů na přátele Boží, jakéhosi neformálního společenství několika katolických a evangelických duchovních z okolí, kteří se plánují setkávat a povzbuzovat v růstu v duchovním životě.

14. února... řekla pekařka panu faráři, že už vypadá lépe.

21. února... si paní Kamila Vítová odvezla při podpisu smlouvy o restaurování tři banánové krabice nejcennějších knih, které se na poličské faře našly.

25. února... asi 40 studentů poličské univerzity třetího věku navštívilo v doprovodu PhDr. Davida Junka kostel sv. Michaela.

26. února... proběhla poslední přednáška o Božské komedii v Divadelním klubu. Záznamy těchto přednášek lze najít na farním webu.

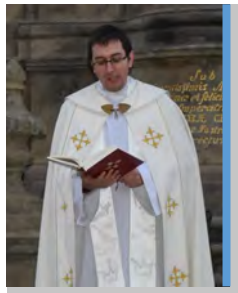

Slovo kněze

na úvod

Vážení farníci a čtenáři Farního posla,

jaké emoce v nás vyvolává ta fialová barva, která začala dominovat katolickým kostelům o Popeleční středě? Je pro nás tichou výčitkou toho, že jsme i tento rok neochotni vylézt ze svého pohodlně vystlaného hnízdečka prostřednosti života, anebo je to pro nás vítanou výzvou k tomu, abychom znovu zrevidovali svůj život a vyprovodili z něj to, co nás neposouvá k Bohu, poslednímu smyslu našeho života?

Jediným správným postem je prohloubení naší ochoty řídit se Boží vůlí. Zrovna nedávno jsem se posunul od rozmrzelosti nad tím, jak často musím vstávat o pěti hodinách, abych vše potřebné stihl, k radosti z toho, že mohu pro Pána Boha něco udělat právě díky tomu, že vstávám tak brzy.

Půst je obdobím radosti z toho, že mohu pro Pána něco udělat.

Všem čtenářům vyprošuji milost Boží.

P. Tomáš Enderle

AMDG, na svátek Stolce svatého Petra,
L. P. 2020

Centrum náhradní rodinné péče

Kukátko do charity

Náhradní rodinná péče, o které se v článku dočtete, je další službou Oblastní charity Polička. Je variantou pro děti, které z různých důvodů nemohou vyrůstat ve své původní rodině, a o lidech, kteří jejich péči převzali na svá bedra – o pěstounech.

Dítě do náhradní rodiny svěřuje soud. Může svěřit dítě do péče cizím lidem, ale také příbuzným, kdy se například širší rodina domluví a o dítě se stará babička, teta, sourozenec... Další variantou je pěstounská péče na přechodnou dobu. V takovém případě je dítě u pěstouna maximálně jeden rok, zatímco se mu vybírá nejlepší varianta rodiny. Pro doplnění je potřeba si ujasnit pojem adopce neboli osvojení. Při adopci rodiče získávají veškerá práva dítěte, jako by bylo jejich vlastní, zatímco u pěstounské péče jsou rodiči stále ti, kterým se dítě narodilo.

Pěstouni, ať ti cizí nebo z rodiny, jsou ze zákona povinni spolupracovat s nějakou doprovázející organizací. Taková doprovázející organizace pomáhá a radí rodině v záležitostech, které souvisejí s péčí o jejich svěřené děti. Rodinu doprovází nejdéle do 18 let věku dítěte. Zprostředkovává pěstounům možnost absolvovat vzdělávání v rozsahu 24 hodin, které mají během roku povinné. Pěstounství je psychicky i časově náročné poslání, které je potřeba rozvíjet. Další důležitou oblastí, ve které služba pomáhá, je zprostředkování kontaktu s biologickou rodinou dítěte čili tou, do které se dítě narodilo. Pomáhá pěstounům řešit výchovné a jiné potřeby dětí.

Centrum náhradní rodinné péče v Poličce je služba, která právě pěstounské rodiny doprovází. Nachází se v druhém charitním domě na Vrchlického ulici. Službu zajišťují kvalifikovaní pracovníci a navštěvují pěstouny přímo u nich doma nebo poradí v zázemí služby. Služba je poskytována každý všední den a v případě potřeby i o víkendu. Doprovázení je pro pěstouny zdarma. Centrum NRP pořádá pro pěstouny oblíbený víkendový vzdělávací kurz v Daňkovicích, kde mají pěstouni možnost více se navzájem poznat a sdílet svoje zážitky a zkušenosti. Také se mohou účastnit odpoledních vzdělávacích klubů, na kterých vzniká příjemná atmosféra. Pěstouni mluví o tom, co je těší, ale také trápí. Na kurzech přednášejí zajímaví lektoři. Během doby, kdy se pěstouni vzdělávají, jim pracovníci mohou děti pohlídat, takže nemusí řešit hlídání jinde. Centrum také organizuje pro děti letní pobyty nebo víkendové akce a spolupracuje s Dětským domovem v Poličce.

A jak se vlastně stát pěstounem? Každý kdo se chce stát náhradním rodičem a pomoci tak dětem např. v dětských domovech, si může přijít pro více informací k nám do Centra náhradní rodinné péče do Charitního domu II. Může se obrátit na vedoucího střediska Pavla Šimona (tel. 733 676 736, e-mail: sas.nrp@pol.hk.caritas.cz). Zde se dozvíte, jak probíhá příprava na pěstounství a proces předání dítěte pěstounům.

Péče o děti nemusí být trvalá a délka se odvíjí od toho, jaká je situace v původní biologické rodině dítěte. Pěstouni mohou pečovat o dítě nejdéle do 26 let, kdy ještě může studovat. Pěstounská péče je nejlepší variantou pro děti, které nemohou žít ve vlastní rodině. Díky náhradní rodině mohou děti prožít „normální“ dětství.

Zuzana Mohelníková

Pobožnost křížové cesty

každou postní neděli ve 14:30 u sv. Jakuba

1. března 2020	senioři (Jana Stodolová)
8. března 2020	střední generace (Markéta Šafářová)
15. března 2020	ministranti (P. Tomáš Enderle)
22. března 2020	děti (M. Klimešová, V. Klimešová, E. Vymětalová)
29. března 2020	mládež (Petr Dvořák ml.)
5. dubna 2020 **!! Na Jelínku !!**	farníci (Marie Klimešová)

Balauři udělali v Poličce první krok do semifinále

Podobně jako před týdnem v Pardubicích začal nadějně pro ředkev i tento zápas. Již ve třetí minutě ukázal Honza Brůžek, že odehrát dva mistrovské zápasy během tří hodin mu nedělá problém a poté, co rozdával radost v dresu Pusté Rybné, potěšil i jediného poličského farního skalního fanouška v hledišti - 0:1. Poličští dobře věděli, ze kterých holí soupeřů hrozí největší nebezpečí, přesto nakonec jedna z nich zavěsila. Po přihrávce D. Dymáka dokázal ještě před první sirénou srovnat na 1:1 J. Kvapil.

Na začátku druhé periody se rozhodli vystrčit růžky také arbitři. V jinak férově hraném utkání si přece jen našli prohřešek. J. Mikulecký si neuvědomil, že v neděli se nehákuje, a domácí si zahráli první přesilovku. Zasvěcení dobře vědí, že pokud se při početní výhodě ředkve skóre nemění, je to uspokojivý výsledek. Tak tomu bylo i tentokrát. Po polovině zápasu se ale už měnilo, to když všem domácím ukázal záda opět J. Kvapil – 1:2. Pro domácí mohlo být ještě hůř ve 28. minutě, k časoměřičům se vydal zchladit T. Lorenc. Přišla ale velká chvíle poličského kapitána D. Šafáře. Ten se nespokojil s vyvezením puku z obranného pásma do bezpečí, ale rozhodl se rovnou prověřit hostujícího gólmana od modré čáry. K překvapení všech zúčastněných bylo vyrovnáno - 2:2.

Jak plynul čas poslední třetiny, začalo být patrné, že stávající výsledek je pro oba soupeře do odvety přijatelný. Když domácí přečkali i druhou přesilovku hostů, vypadalo to na dělbu bodů. Pohroma pro domácí ale přišla necelých 5 minut před koncem. V. Deml vyhrál buly na P. Netušila, který nepříliš prudkou střelu dokázal schovat za clonící hráče a puk se objevil až za zády O. Slaného 2:3. Ředkev poté vystupňovala tlak a při powerplay sahala po vyrovnání. Všechny pokusy ale lapil výborný P. Špaček.

Balauři tak udělali první krok k postupu do semifinále. Poličští mohou upínat svoji naději ke třetímu vzájemnému střetnutí ve třech týdnech v neděli 9.2. na pardubickém ledě.

Jiří Vraspír

Statistiky zápasu - BK ŘKF Polička – HC Balauři 2:3

Třetiny: 1:1, 1:1, 0:1
Branky: 3. J. Brůžek (D. Soukal) 28. D. Šafář (P. Šimon) – 15. J. Kvapil (D. Dymák) 23. J. Kvapil (D. Dymák) 41. P. Netušil (L. Deml)
Vyloučení: 2:1, Oslabení: 1:0

Jan Sarkander

Světec měsíce března

Patron Moravy patří spolu se sv. Zdislavou z Lemberka k „nejmladším“ českým světcům. V bývalé olomoucké věznici, dnešní Sankandrově kapli, byl umučen k smrti, protože nechtěl vyzradit zpovědní tajemství. Kanonizační oslavy proběhly v květnu 1995 v Olomouci za účasti papeže Jana Pavla II. Ostatky sv. Jana Sarkandra jsou uloženy v dómu sv. Václava.

Sv. Jan Sarkander se narodil 20. prosince 1576 ve Skočově na Těšínsku (dnes Polsko). Na studia odešel k jezuitům do Olomouce, kde byl v roce 1603 prohlášen magistrem filozofie. Roku 1607 přijal nižší kněžské svěcení, stal se farářem v Holešově na panství Ladislava Popela z Lobkovic. Sarkander byl Lobkovicovým zpovědníkem, což se mu stalo osudným. Byl obviněn z toho, že jako Lobkovicův vyslanec dojednával při své cestě do Polska vpád kozáků na Moravu. Sarkander odmítl vyzradit zpovědní tajemství, proto byl vyslýchán a mučen. Při posledním výslechu byl natažen na skřipec, pálen pochodněmi na bocích, až byl nakonec polomrtvý ponechán svému osudu. Zemřel 17. března 1620.

Pohřben byl v dnes již neexistujícím kostele Panny Marie na Předhradí. Po zrušení tohoto kostela v roce 1784 byly jeho ostatky přeneseny do .kostela sv. Michala. V roce 1860 byly ostatky včetně lebky uloženy v dómu sv. Václava. Téhož roku byl Sarkander prohlášen za blahoslaveného a v květnu 1995 jej papež Jan Pavel II. svatořečil.
Z městského vězení, kde byl Jan Sarkander mučen, byla na počátku 20. století vybudována kaple nová, v jejíž spodní části je dodnes dochována část mučírny se skřipcem.

V letošním roce si připomínáme 400 let od jeho mučednické smrti. Na místě jeho mučednické smrti, v jemu zasvěcené kapli na olomouckém Hradě, se proto od ledna až do prosince vždy 17. den v měsíci scházejí věřící ke mši svaté. V úterý 17. března, v den tohoto výročí mučednické smrti sv. Jana Sarkandra, bude mši svatou od 17 hod. v kapli sloužit arcibiskup Jan Graubner.

Vzpomínáme

Před 20 lety 28. března 2000 byl na věčnost povolán **P. Reginald Oldřich Mokrý, O. Praem**. Narodil se 26. července 1915 v Úvalech, do řádu premonstrátů vstoupil 30. září 1934 v Praze na Strahově, kněžské svěcení přijal 27. srpna 1939 v Praze. Působil v několika farnostech. Po návratu z pětiletého vězení žil v Poličce a pracoval v civilních povoláních. Ovládal mnoho cizích jazyků, z některých měl i státní zkoušku. Od 1. listopadu 1978 směl vypomáhat v duchovní správě v Poličce. Od roku 1994 žil ve svém klášteře na Strahově. Byl pochován 1. dubna 2000 do hrobu na řádovém hřbitově kanonie premonstrátů v Praze Nebušicích.

Šebestián Hněvkovský

Básník a český národní buditel, básník spjatý s prvopočátky novočeského básnictví za národního obrození a věrný druh románového hrdiny F. L. Věka ze stejnojmenného románu Aloise Jiráska.. Š. Hněvkovský se narodil před 250 lety19. března 1770 v Žebráku. Měl právnické vzdělání a v letech 1826 – 1836 byl purkmistrem v Poličce, odkud odešel jako penzista do Prahy, kde roku 7. června 1847 zemřel. Jeho nejúspěšnější báseň je epos vycházející z příběhu o dívčí válce Děvín, knižně vydaná roku 1805.

Národní buditel Matěj Josef Sychra

Na letošní rok připadá 190. výročí úmrtí spisovatele, národního buditele a katolického kněze Matěje Josefa Sychry, rodáka z Ústí nad Orlicí, kde spatřil světlo světa 21. prosince 1776. Jako kněz působil v Sebranicích u Litomyšle, v Německé Bělé (dnes Bělá nad Svitavou), Bystrém u Poličky a šestnáct let v Jimramově (1808 – 1824), odkud odešel do Žďáru nad Sázavou, kde 19. března 1830 zemřel a je tam také pochován. V posledně jmenovaném městě se také nachází knihovna, která nese spisovatelovo jméno, na níž byl před několika lety odhalen basreliéf (polovypouklá plastika mírně vyčnívající ze základu). Také v Jimramově se odhalením pamětní desky na katolické faře dostalo ústeckému rodáku na Českomoravské vysočině náležité úcty. Ve Žďáru se Sychra mimo jiné zasloužil o obnovení poutního kostela svatého Jana Nepomuckého na Zelené hoře (dílo Jana Blažeje Santiniho). Psal zábavné knihy především pro lidové čtenáře, publikoval časopisecky i knižně. Věnoval se i drobným povídkám, veršům, satirickým epigramům, překládal (Moliéra a další), byl propagátorem české knihy.

Mirek Andrle

Pozvánky a nabídky a tak,

aneb co si můžete přečíst na nástěnkách

6.—8. 3. Duchovní obnova pro manžele „Jak rozvíjet vzájemnou intimitu a blízkost v manželství“ - Koclířov u Svitav. Je potřeba se přihlásit.

20.—22. 3. Učit se od Mistra. Postní Tammím. Bohoslovci zvou na duchovní víkend pro mladé muže. Praha.

Místní pobočka České křesťanské akademie a Svatojosefská jednota Polička pořádá přednášku Marka Orko Váchy—Radost z Boha. „Bůh je jako pramen, ze kterého si každý odnese tolik, jak velkou si přinesl nádobu.“ Pátek 27.3.2020 v 19:00, Spolkový dům Jordán, Polička

27.—28. 3. Mezinárodní konference kurzů Alfa v Českém Těšíně.
Bližší informace na www.kurzyalfa.cz.

30. 3.—2. 4. Duchovní obnova pro seniory s P. Františkem Líznou SJ, Marianum, Janské Lázně.

4. 4. 2020 Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové pro mladé od 14 let.

7.—10. 5. Studentský Velehrad - Celostátní setkání vysokoškoláků na Velehradě.

28.—31. 5. Duchovní obnova pro manžele na Hoře Matky Boží u Králík.
Na téma: inspirativní postavy Nového zákona na crhk@bihk.cz

Poděkování

V listopadu loňského roku jsme s dětmi na náboženství kreslili a vytvářeli vánoční pohlednice. V adventu jste měli možnost si některou z nich vybrat a dobrovolnou částkou přispět na PMD (Papežská misijní díla). Právě jsme obdrželi poděkování a potvrzení. Na nástěnce v kostele si můžete přečíst, kde všude byla pomoc realizována.

A. Navrátilová

Kameny pro oltář do kaple svatého Františka v Oldřiši

Jednou z prvních věcí, kterou udělal svatý František po svém obrácení, bylo to, že šel po městě Assisi a prosil – žebral o kameny na opravu kostela San Damiano, ve kterém měl vidění, kde ho Bůh vybízí k tomu, aby opravil jmenovaný kostel. Svatý František si to tenkrát špatně vyložil, dnes už víme, že měl opravit celou církev, což se mu s Boží pomocí podařilo.

Inspirováni touto příhodou jsme jako jednu z prvních věcí při stavbě kaple v Oldřiši zaslali paní starostce města Assisi prosebný dopis, ve kterém jsme jí popsali záměr – stavbu kaple v Oldřiši a pro lásku Boží jsme ji prosili o kámen, který by byl použit jako oltářní. Bohužel se nám však dostalo odpovědi, že její úřad žádné dary neposkytuje.

Myšlenka na propojení budované kapličky svatého Františka s jeho rodištěm jsme se nechtěli vzdát a rozhodli se vyžebrat kámen osobně. S naivní představou a bez znalostí italštiny jsme si naplánovali, že se kámen pro oltář pokusíme získat během dovolené v Itálii.

Hned po příjezdu do Assisi začala sháňka po nějakém vhodném kameni, celé město je z nich vystavěno, nikdo jim nepřikládá nějaké větší pozornosti. Kameny tam již není dovoleno těžit a ty, které se nám zdály nejvhodnější, by nám asi nikdo nedaroval.

Druhý den se na nás usmálo štěstí a nalezli ten správný, na oltář jako dělaný, ležel nedaleko našeho penzionu, měl ty správné rozměry, a protože jsme měli s sebou přeložený prosebný dopis, hned jsme se pustili do akce.

Majitelem kamene byl i majitel celého penzionu a přilehlé zahrady. Dali jsme mu přečíst zmiňovaný dopis, ale podle výrazu tváře jsme poznali, že od dob svatého Františka se u nich hodně změnilo a na nějaké žebrání – nebo spíše darování nejsou připraveni. Byli jsme odmítnuti s tím, že ten kámen je moc vzácný, že na něm je ze spodní části (kterou jsme nemohli vidět) vyrytý nějaký vzácný znak z římské doby a že ho dostal při nějaké životní příležitosti (tomu jsme nerozuměli), tudíž tedy není vhodný k darování. Na dotaz, zda by o nějakém vhodném nevěděl, odpověděl, že anglicky nerozumí a o kamenech neví, těžba je zakázána. No dobře, po podrobnějším průzkumu jeho zahrady jsme postupně nabyli dojmu, že se o různé kameny zajímá a dalších několik zajímavých a vhodných jsme našli.

Nazítří ráno jsme zavolali mé sestře, která italštinu ovládá, aby nám pomohla s prosbou o kameny a spolehli se na její výmluvnost. První formální pozdravy vystřídal proud italštiny, která postupně proměnila chladný až studený výraz obličeje našeho pana domácího na úsměvem rozzářený obličej člověka, který je velmi potěšen tím, že může darovat něco ze svého pro tak ušlechtilý účel. Zcela se změnil a nabídl nám kameny ze svých zásob – mramor přímo z pohoří Monte Subasio. Potom už šlo vše hladce

a společně jsme vybrali celkem čtrnáct kamenů a pro jistotu raději hned naložili do auta. K nim jsme přibrali ještě dva menší, které jsme potom postupně pokládali na všech těch vzácných místech, aby se propojilo Assisi s Oldřiší. Takže ony dva kamínky jsme položili na oltář v San Damiáno, kde se svatý František obrátil, na křtitelnici, u které byl pokřtěn, položili jsme je i na jeho hrob, v bazilice svaté Kláry, vložili jsme je do rukou bronzového františkána, který vyhlíží z Assisi dolů do údolí a medituje nad zázrakem Božího stvoření, položili jsme je i v Rivotorto, na místě vzdáleném od Assisi asi 5 kilometrů, kde se první spolubratři usadili, když se vrátili od papeže, v malé kapličce Porciunkule, kde je střed Františkova působení a kde se svými bratry trávil nejvíce času. Položili jsme je i na místě za Porciunkulí, kde svatý František zemřel. Kaple Porciunkule je vzorem, podle kterého je budována i kaple v Oldřiši. Ještě jsme je položili u oltáře v kostele ve městě Gubio, kde svatý František uklidnil místního lidožravého vlka.

Při dalším putování jsme potom kameny položili na místě, kde žil, konal zázraky a zpovídal světec, františkán minulého století pater Pio, který měl podobně jako svatý František na rukou, nohou a na boku Kristovy rány – stigmata. Posledním místem, kde jsme položili oba kameny, byla jeskyně svatého Michaela Archanděla na hoře San Michael, která je již od pátého století jedním z nejvýznamnějších míst poloostrova Gargano.

Jedno malé vysvětlení, proč jsme všude nosili a pokládali ty kamínky dva. Ten větší bude po domluvě s panem kameníkem Němcem zasazen do oltářní desky, aby se ho mohly dotýkat posvěcené ruce kněží při bohoslužbách a propojila se tak kaple svatého Františka v Oldřiši s rodištěm a svatými místy v Assisi, no a ten menší bude zasazen do kropenky u dveří, abychom se ho mohli dotýkat myvšichni ostatní při žehnání.

Na dotaz, čím že moje sestra tak radikálně obměkčila našeho pana domácího, se nám dostalo odpovědi, že mu řekla, že je řeholnice (to je pravda) Na to jsou Italové velmi citliví a většinou se v nich probudí to nejlepší, co v nich je.

Jindřiška a František Kučerovi

Změna je život?

První informace o proměnách na faře

Protože je farnost především společenstvím lidí shromážděných kolem svého Pána, mají personální změny v obsazení služeb větší důležitost než opravy elektřiny, střechy a dokonce i varhan. S obměnou pastoračních asistentek se pojí i několik změn z hlediska praktického fungování farního domu. Co se nemění, je jejich neochota poskytnout fotky pro vizuální doplnění tohoto článku.

Rozdělení agendy

Ještě nám kus přemýšlení a zkoušení zabere, než se nám podaří rozdělit ty práce, které zastala Anička, mezi naše dvě nové asistentky Evu a Věru. Zatím jsme se rozhodli to nějak nespecifikovat a ony si to dámy časem přirozeně rozeberou podle svých přirozených tendencí a schopností. Zatím každopádně platí, že s tím, co jste potřebovali od Aničky, se zatím můžete obrátit na kteroukoli z nich a ony už se mezi sebou nějak dohodnou.

Změny výuky ve škole Na Lukách

V Aničce jsme ztratili i katechetku, jejíž práci si mezi sebou rozdělili čtyři lidé. Výuku náboženství na „Bílé“ škole tedy povedou po zbytek tohoto školního roku:

1. a 5 třída: Věra Klimešová
2. třída: P. Ondřej Špinler
3. třída: P. Tomáš Enderle
4. třída: Stanislav Větrovský

Úřední hodiny

Vzhledem ke změnám v obsazení i obsahu práce asistentek už bohužel nebudete mít takovou jistotu, že se na faře kdykoli dozvoníte. Určitě najdete někoho na faře v kanceláři v těchto dnech a časech:

čtvrtek 9:00-11:00, 13:00-16:00
pátek 9:00-11:00, 13:00-16:00

Ostatní dny a časy si klidně zazvoňte, rádi Vám posloužíme, pokud tam budeme. Pokud Vám toto omezení způsobuje nějaké problémy, určitě se na nás obraťte a budeme se je snažit řešit.

Kontakty

Telefonní kontakty zůstávají beze změny: kancelář: 461 725 172
kněz:608 719 872

E-maily na nové asistentky:
Eva Vymětalová:
vymetalova@farnostpolicka.cz

Věra Klimešová:
klimesova@farnostpolicka.cz

Děkujeme za shovívavost i podporu v tomto období změn.

Tomáš Enderle

Kněžské hodiny,

aneb chvíle, kdy jsem Vám k dispozici ještě víc

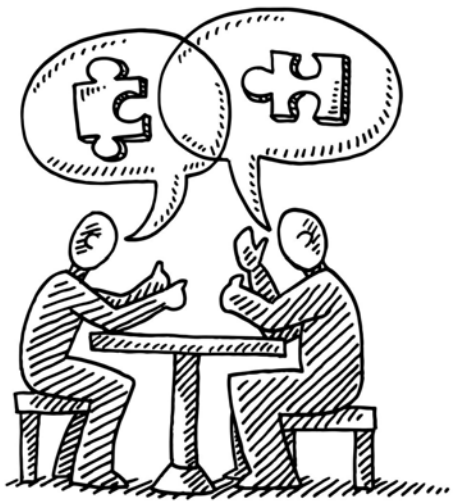

Když už dochází k nějakému vymezení úředních hodin na faře, řekl jsem si, že konečně uskutečním svůj malý sen a označím (doslova) pár hodin v týdnu, kdy mne můžete fyzicky na faře zastihnout. Naschvál jsem se rozhodl o tom napsat celý článek, abych dostatečně vysvětlil, **že se jedná o rozšíření a nikoli omezení dostupnosti faráře**. I nadále platí, že mi můžete kdykoli volat a pokoušet se na mne dozvonit, a i nadále platí, že patřím mezi ten typ farářů, kteří nemají tendenci moc cestovat, takže zpravidla mě v Poličce na faře najedete.

Ale na druhé straně jsem člověk, kterému je tak trochu nepříjemné zvonit na někoho nebo mu volat, když hrozí, že ho budu nějak rušit. A to hrozí prakticky vždycky, leda bych byl s ním předem domluven. A proto v rámci zvyšování dostupnosti kněžských služeb pro ty, kdo jsou podobně útlocitní jako já, zavádím každotýdenní dvojhodinovku, během které máte téměř jistotu, že mne na faře zastihnete a nebudete mne rušit, protože přímo na Vás čekám. Je docela jedno, s čím přicházíte, zda chcete ke svaté zpovědi, popovídat si, na něco se zeptat, k duchovnímu rozhovoru či vedení, zda mi chcete zkritizovat kázání, navrhnout nějakou změnu či pomoc nebo si v angličtině popovídat o díle Jane Austenové. Zkrátka jsem Vám k dispozici a nemusíte se bát přijít. Těším se na Vás.

P. Tomáš

P. S: Zvlášť fanoušci Jane Austenové mohou přijít i kdykoliv jindy, samozřejmě.

Nově zavedené kněžské hodiny k rozhovoru i svátostem:

každé úterý od 15:00 do 17:00 hodin

jsem Vám zcela k dispozici na faře (zvonek Tomáš Enderle)

Venkovní křížové cesty

Trocha historie i pár tipů na malé postní poutě

Křížová cesta u kostela sv. Jakuba v Poličce

V Pamětech královského věnného města Poličky do roku 1838, které napsal P. Antonín Hájek, rodák poličský, nacházíme na str. 26 tuto zmínku o křížové cestě u starého poličského kostela:

"Okolo kostela na straně východojižní stojí křížová cesta čítající čtrnáct kaplí či zastavení, vyhotovená r. 1748 Františkem Pacákem. Sochy v lidské velikosti jeví práci umělou, skvělou, jadrně životnou. Řezbářská práce stála za každé zastavení po 20 zl., za čtrnáct tudíž 280 zl.; s ostatní přípravou stála celá křížová cesta 650 zl., k čemuž darovali mnoho děkan (pozn. P. Karel Leopold Nepauer) i měšťanstvo. Posvětili ji Františkáni z Moravské Třebové r. 1748. Křížová cesta tato má nadání jednak pro udržování v dobrém stavu, jednak pro zbožné rozjímání kněze každé neděle v postě. Roku 1833 byla částečně opravena; náklad uhrazen byl odkazem Veroniky Pucharové 100 zl. a jinými milodary." Tolik kronika. Tato křížová cesta shořela v roce 1845 při osudném požáru města, při níž shořel i kostel sv. Jakuba. Křížová cesta, nacházející se ve zdejším kostele z r. 1887, je dílem malíře Jana Umlaufa (1825 - 1916) z Kyšperka (dnes Letohradu). Provedl údajně i malbu na stěnách kaple Božího hrobu.

Křížová cesta na Jelínku, vytvořená Marií Klimešovou k 750. výročí založení města Poličky, požehnána 21. června 2015.

Křížová cesta v Nových Hradech u Skutče. Křížovou cestu tvoří čtrnáct zastavení (dvanácté zastavení je dřevěný kříž), vytesaných do pískovcových ořímsovaných hranolů. Unikátní rokoková cesta byla zřízena roku 1767 nákladem 500 zlatých hraběnkou Barborou Chamaré. Vede od kostela svatého Jakuba Většího horním zámeckým parkem, kde je dančí obora, ke zřícenině hradu Boží dům. Křížová cesta je chráněna jako nemovitá kulturní památka České republiky.

Křížová cesta v Čisté u Svitav se nachází v centru obce a vede ke kostelu svatého Mikuláše.
Křížová cesta vznikla v době působení faráře Franze Horského, který zde žil do roku 1849. Tvoří ji sedm pískovcových sloupků na opukovém podstavci s nikou v horní části, kde je do pískovce vytesán reliéf pašijového obrazu.
Zvláštností je počet zastavení, kdy tradičních je čtrnáct. Sedm zastavení bylo obvyklých v německých zemích v 15. a 16. století. Sedm byl symbolický počet hlavních hříchů a hlavních ctností. Později papež Klement ustanovil jako obvyklý a jediný správný počet čtrnáct zastavení.
Křížová cesta byla restaurována v roce 2011. Restaurátorské práce spočívaly hlavně v doplnění některých drobných poškození a v konzervaci pískovcových soch.

V roce 1731 papež Klement XII.* uznal tradičních františkánských čtrnáct zastavení za závazná pro celou katolickou církev a jeho nástupce Benedikt XIV.** roku 1746 je nadal plnomocnými odpustky.

**Klement XII., vlastním jménem Lerenzo Corsini (7. dubna 1652 – 6. února 1740) byl papežem mezi roky 1730 – 1740*

*** Benedikt XIV., vlastním jménem Prospero Lambertini (31. března 1675 – 3. května 1758) byl papežem v letech 1740 – 1758*

Křížová cesta bolesti regionu Olešnicka - zamyšlení nad dějinami

Křížová cesta bolesti regionu není jen vyjádřením bolestí a ran Kristových, ale také přiblížením skutečnosti, že jeho rány jsou i naše rány, které v dějinách potkávaly a potkávají zdejší lid i kraj. Proto se zrodila myšlenka křížové cesty jako „výrazu tváře našich místních dějin“.

Cesta začíná u hřbitovního kostela v Olešnici na Moravě a postupně stoupá malebnou krajinou. Samotná cesta, podél níž jsou zastavení umístěna, se zatáčí a klikatí – vyjadřuje tak podobnost s lidským životem, který bývá skrze bolesti často složitý. Křížová cesta končí symbolicky u rozhledny, aby bylo patrné, že překonané a odpuštěné bolesti dávají člověku možnost podívat se v životě dál a utrpení nahlížené z nadhledu nám může pomoci objevit jeho smysl.

Stojíme tedy před otevřenou kronikou regionu, křížovou cestou i uměleckým dílem. Děkuji všem, kdo se o vznik této křížové cesty jakkoli zasloužili.

Pavel Lazárek, farář

Jednotlivá zastavení křížové cesty jsou tvořena litými betonovými sloupky zakončenými kovovými kaplicemi doplněnými o symboly Ježíšova utrpení. V kaplicích jsou umístěny reliéfy zobrazující bolesti zdejšího kraje. Koncept díla vytvořil P. Pavel Lazárek. Na výběru témat a námětů se podíleli olešničtí farníci. Projekt k dílu vypracoval Josef Kánský z Olešnice. Betonové sloupy vyrobil Jiří Večeřa z Bystrého. Autorem návrhů a modelů je umělecký kovář Petr Cach z Oldřiše. Reliéfy byly odlity u manželů Hajtmanových z Nového Hradce Králové. Základní kámen křížové cesty požehnal 27. září 2009 při návštěvě Brna Benedikt XVI. Křížová cesta byla slavnostně posvěcena v pátek 5. srpna 2016.

Mirek Andrle

Postní duchovní obnova

Sedmero hlavních hříchů

P. Jan Pitřinec z Litomyšle

20.-21.3. na faře v Poličce

Pátek 20.3.	18:00	mše svatá
	poté	první přednáška
Sobota 21.3.	9:00	druhá přednáška
	10:30	třetí přednáška
	11:30	mše svatá
	12:30	oběd
	14:00	čtvrtá přednáška
	poté	adorace, požehnání a ukončení obnovy

Na oběd se prosím přihlašujte v kostele na seznamu či na faře.

Počtěte si: Neléčit nemoc, ale lidi

potkala jsem velkou lásku (D.250)

Chtěla bych Vás upozornit na jednu velmi inspirující knihu ve farní knihovně. Je to kniha, kterou píše sama Ruth Pfau. Nevím, zda Vám toto jméno něco říká. Já ji neznala, až mne na ni upozornil můj známý, a dokonce mi půjčil její druhou knihu „Srdce má své důvody“ (i tuto knihu zařadíme do fondu knihovny). Velmi mne oslovila, a tak, když jsem zjistila, že kniha, kterou jsem se marně pokoušela koupit, je ve farní knihovně, pustila jsem se do čtení.

Kniha je vyprávěním o hledání veliké lásky. Lásky, která naplňuje člověka vším krásným, nač jen pomyslíte, a není to žádné klišé. Opravdu jsou na světě lidé, kteří mají mnoho darů a umí je správně využít a tím pomáhat druhým. Stávají se svatými všedního dne a pro nás jsou inspirací.

Ruth Pfau svůj život zasvětila léčbě malomocných v Pákistánu. Říká se jí „Matka Tereza“ Pákistánu. V knize nepopisuje pouze, jak tuto pomoc praktikovala, ale velmi často uvádí svoje myšlenky a pohnutky, které ji dovedly k tomu, že začala a rozvinula takové obrovské dílo, které pomáhá nemocným. Také je v knize kapitola, kde se zabývá rozdílností kultury, náboženství a vzájemným ovlivňováním.

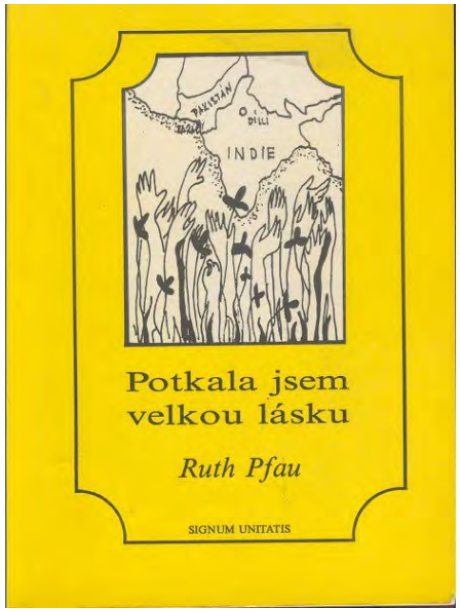

Úryvky:
„Je daleko těžší stát vedle a přihlížet, nežli být při tom a trpět společně.“ str. 5

„Proto musíme vždy pamatovat na to, že neléčíme ***nemoc****, ale* ***lidi****. str. 43*

„Statečnost - ne, nemá to nic společného s naivitou. Nic nemá být společné s naivitou. Jak to říká Tomáš Akvinský? „Připravenost – nechat se zranit pro větší dobro.“ str. 75
„Někomu se opravdu otevřít, druhého brát v jeho odlišnosti a vítat ho – to je daleko obtížnější a skrývá mnohé nebezpečí. Vždy tu zbývá něco, co se zdráhá. Nebo se chrání, Ten se musí osvědčit! Tak jako nejde v lásce mezi mužem a ženou o sjednocení, nýbrž o náklonnost v napětí – tak je tomu také u pravého setkání kultur a náboženství. Navzájem se obohacovat je možné jenom proto, že jsme rozdílní. Opravdu: protože jsme rozdílní, snášíme se navzájem.“ str. 99
„Také oddanosti do vůle Boží jsem se naučila hlouběji rozumět. Vždyť ve své nejvyšší formě neznamená nechat se fatalisticky vláčet, nýbrž absolutní bezpodmínečné ANO vůli Nejvyššího. str. 100

„A to je právě to, co naše děti potřebují nejvíce a v čem se nejméně zaučují. Radost z odvážného činu, statečnost, která bere na sebe rány pro větší dobro: klidná vůle zasadit dnes stromek, i kdyby měl svět zítra zaniknout.“ str. 111
„Z lásky vyrůstá fantazie, odvaha, statečnost a odpovědnost pro druhé. Protože lásku nemůžeme žít sami. Velký, hluboký život poznáváme pouze tehdy, když se „angažujeme“. Tím, že druhého necháme k sobě přijít také v jeho nouzi. Když se druhým necháme zranit, to nám přijde ku prospěchu zde nebo v Karáčí. Tím nezchudneme. Stáváme se vnitřně svobodnější a šťastnější. a žijeme také blíže snu o veliké spravedlnosti.“ str. 114

Některé myšlenky z Doslovu od Rudolfa Waltera:
„Jeptiška a přitom přesto nejsvobodnější žena: „Svoboda, jako ústřední hodnota života, protože láska není jinak možná.“ Víra, která je napájena životními zkušenostmi, často sužována úzkostmi, nesrozumitelnými temnotami, smutkem, avšak nikdy ne blouděním lásky.“ str. 116
„Kdo zachraňuje lidský život, jedná tak, jako by zachraňoval celý svět“. …… „Svaté se provádí v malém. Mystický okamžik se přesune do všedního dne.“ str. 117
„A její přesvědčení je: „Nemůžeme utrpení, zlo zrušit. Ale můžeme je zmenšit. Můžeme obrátit osudy k lepšímu.“ str. 119

Přeji četbu plnou inspirace pro náš všední život.

Být křesťanem neznamená být super cool

Rozhovor s křesťanskými youtubery Jakubem a Karlem

Na Jakuba a Karla jsem narazil asi před rokem, kdy na mne jejich video vyskočilo při bezcílném projíždění facebooku během jedné z nesčetných cest vlakem. Ihned mi ale zlepšili den. Svým neotřelým způsobem prezentace totiž ukazují otevřenou náruč boží mnohým lidem. O víře, sociálních sítích a mnohém dalším si s nimi dnes budu povídat.

Jak jste to s vírou měli v mládí? Byli jste k ní vedeni nebo jste k ní došli sami?

K: Já jsem ve víře vychovávaný nebyl, ale od jedenácti let jsem chodil na katolické gymnázium, kde jsem s vírou přicházel do kontaktu. Katolictví, jak tam bylo podávané, mne v něčem bylo blízké, ale v něčem mne odrazovalo. To ve mně trošku zůstalo dodnes. Nakonec jsem ale zakotvil v evangelické církvi a stal se farářem.

J: Já jsem vyrůstal v církevní rodině. V šestnácti jsme v druhém ročníku na gymplu dostali za úkol přečíst si nějaký text z Bible a udělat na něj referát. Já to tenkrát stáhl z internetu a dostal jsem kouli. To mě nějak naštvalo a řekl jsem si, že Bibli přečtu celou. Přečetl jsem ji asi během deseti měsíců, během kterých mne čím dál tím víc oslovovala. Po jejím dočtení jsem došel k definitivnímu rozhodnutí, že chci být křesťanem, a tak jsem oslovil evangelického faráře v Třebenicích, který mě přijal na katechezi a po půl roce mě pokřtil.

Kdy jste si uvědomil povolání stát se farářem?

K: Asi během studia na střední škole, kdy jsem přemýšlel, co bych mohl dělat. Chtěl jsem pracovat s lidmi a zajímat se o duchovní věci, ale že bych mohl být farář, to mě vůbec nenapadlo. Až za mnou jeden kamarád přišel, abych šel zkusit teologickou fakultu. Mně připadalo naprosto šílené, že bych měl být farářem zrovna já, člověk z necírkevní rodiny bez nějakého zázemí. Riskl jsem to a to povolání jsem během studia spíš postupně objevoval, než že by přišlo nějak zčista jasna. Už ale jenom to, že jsem šel studovat teologii do Prahy, byl pro mě velký skok důvěry.

J: Jak jsem se stal křesťanem? Pravidelně jsem navštěvoval bohoslužby, kde mně ta práce faráře, kazatele a liturga velice imponovala. V takových chvílích jsem si říkal, že tohle je to, co chci dělat, a dokázal jsem si i sám sebe představit, jak to dělám. Takže už rok před maturitou jsem věděl, že budu dělat teologii.

Jak jste se pak potkali?

J: Na evangelické teologické fakultě.

K: Kuba byl ten týpek s tetováním, co pořád čučel do počítače a s nikým z nás se nechtěl bavit.

J: Já byl asi ve čtvrťáku a ty jsi přišel do prváku, ne?

K: No, tak nějak to asi bylo. Ale to jsme se ještě nějak nenímali.

J: Já jsem Karla registroval jako toho mladého, drzého, s takovým tím drivem (čti drajvem = zápalem pozn. red.), který má stále. Já tam byl ten nudný za počítačem, který se s nikým nechtěl moc bavit.

K: Dohromady jsme se dali až při spolupráci ve Fusionu (čti Fjůžnu, pozn. red.), což byl pěvecký sbor pro mladé, který jsme spolu založili. Tam jsme si padli do noty a rozhodli se, že budeme spolu tvořit.

Kdy vznikl ten nápad dělat videa?

K: Já už jsem ho nosil v hlavě delší dobu, ale celkem marně jsem sháněl někoho, kdo by do toho se mnou šel. Pak jsme si jednou sedli s Kubou v hospodě a já mu řekl: „Pojďme točit. Mám i název, bude se to jmenovat Pastoral Brothers.“ Pak nám ještě chvíli trvalo, než jsme se k tomu rozhoupali.

Nedá mi to se nezeptat. Název Vašeho projektu se nápadně podobá jinému nejmenovanému youtubovskému kanálu. Byla tam nějaká inspirace?

K: Samozřejmě. Viral Brothers, Pastoral Brothers (Brother, čti bradr, mn. číslo Brothers = bratr, pozn. red.). My jsme vlastně jejich nástupci (smích). Ne, to byl vtip, samozřejmě nejsme. Chtěli jsme

ale, aby to mělo odkaz na evangelickou církev a my si mezi faráři říkáme bratře.

J: A lidé nás oslovují jako bratře faráři, takže to měl být takový dvojí fór.

S jakým cílem či očekáváním jste do toho projektu šli?

J: U nás v té době chyběla možnost prezentovat evangelium, víru a církev nějakým záživným způsobem a běžným jazykem.

K: A hlavně médii, které běžní lidé používají každý den.

J: Většinou byla prezentace církve taková, že jsme hrozně nudní, vážní a moralističtí. My jsme se rozhodli nebýt moralističtí, ale trošku vtipní, když to jde a povede se to (smích), a prezentovat víru tak, jak věříme běžně.

Vaše první video vyšlo v listopadu 2018. Pamatujete si na něj?

K: Jasně, to je nezapomenutelné (smích).

O čem bylo?

K: Jaký Bůh není. To jsme si sedli ke stolu, položili na čtyři knížky mobil a řekl jsem: „Kubo, tak něco říkej.“ (smích)

J: My jsme se inspirovali tématem Kateřiny Lachmanové, Karikatury Boha. Vybrali jsme si tři takovéto karikatury, nějak jsme je okomentovali, proložili nějakými skeči.

K: Hlavně jsme pak vůbec nevěděli, co budeme točit příští týden. (smích)

J: A taky je tam vidět, že jsme ten telefon měli na stole, o ten stůl jsme se opírali, takže se hýbal obraz, no prostě hrůza.

K: Zvuk je tam taky divný. a i tak je to naše nejsledovanější video na youtube. (smích)

Vnímáte u sebe od té doby nějaký posun?

K: S každým videem je to lepší nebo to tak aspoň říkáme. (smích) Máme novou techniku, učíme se a získáváme další zkušenosti, necháme si poradit, když nám někdo poradit chce, a je to někde úplně jinde než před rokem.

J: Určitě, protože my jsme začínali točit na mobil, potom jsme přešli na kameru, která ale taky byla dost stará, což na kvalitě videí pochopitelně bylo vidět. Teprve teď jsme dosáhli toho, že jsme si pořídili lepší techniku, kvalitní osvětlení, takže videa vypadají o poznání jinak.

Jaká byla reakce a odezva veřejnosti, když jste s točením videí začali?

K: Někdo byl hodně pozitivní, někdo nám nadával, že si děláme srandu z Pána Ježíše. My ve svých videích prezentujeme trochu liberálnější přístup ke křesťanství.

J: Ani ne tak liberální jako spíš středový. Nejsme ani napravo, ani nalevo.

K: A tím jsme naštvali spoustu konzervativců. Ale ti se na nás jen přestali dívat, takže to nás ani moc nemrzí.

A co konzervativci z evangelické církve? Jak se k Vašim videím stavěli Vaši „nadřízení“?

J: Pokud od nich přijde nějaká reakce, je to spíš diskuze. Evangeličtí konzervativci jsou vděční za to, když s nimi někdo diskutuje. Proto, když nám chtějí něco vytknout nebo k nám mají nějakou připomínku, je to spíš právě formou diskuze než nějakého negativního komentáře.

K: My navíc oslovujeme spoustu lidí, což u nás v církvi nikdo nedělá. Myslím si, že jsou rádi, že aspoň někdo něčím osloví veřejnost, a kdyby se nás pokoušeli zakázat, přijdou o velký informační proud, který oslovuje kolem dvaceti tisíc lidí měsíčně.

Jak probíhá tvorba jednoho Vašeho videa?

J: První věc, u které to začíná, je tematický plán. V něm máme dopředu rozvržená témata, kterým se dlouhodobě věnujeme. Co čtrnáct dní pak vždy buď jeden z nás napíše scénář,a společně ho pak

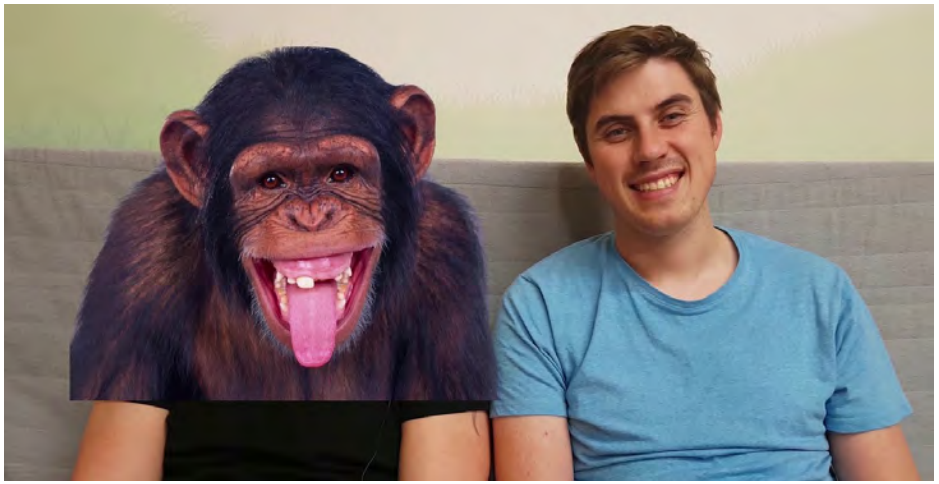

ještě probereme a upravíme, nebo vymýšlíme scénář v den natáčení, pokud nás nic nenapadlo. A pak se jde rovnou natáčet.

K: Natáčení samo o sobě je celkem rychlé, ale videozáznam se pak musí ještě sestříhat, dodat do něj nějakou grafiku, titulky, hudbu, vymyslet příspěvky, s jakými ho publikujete na youtube a na facebooku apod. Celková postprodukce je z celé tvorby asi nejnáročnější.

J: Zajímavé je, že my jakožto faráři jsme k něčemu takovému nebyli nikdy nijak školeni, takže to, co děláme, je vlastně amatérská záležitost, kdy se to učíme za pochodu.

Zabrousíme teď do světa sociálních sítí obecně. Jak vnímáte současnou úroveň mediální gramotnosti v Česku?

J: Myslím si, že se to zlepšuje i díky tomu, že se začíná mediální výchova dostávat do škol, i když kvalita se samozřejmě škola od školy liší.

K: Já si myslím, že mladí se o to sami od sebe zajímat nezačnou. Většinou jen konzumují svoje oblíbené osobnosti, ať už na instagramu nebo na youtube. a díky za ty youtubery, kteří se snaží mediální gramotnost vyzdvihovat, jako je Kovy nebo Martin Rota z kanálu Naprosto retardovaný.

J: Deficit spíš vnímám u té starší generace. Ti to často vidí tak, že vše, co se píše na internetu, je pravda. Poslal mi to přece ten kamarád, kterého znám léta, proto to musí být pravda a kritické myšlení jde pak do pozadí.

Vy se v současné době pohybujete na youtube, facebooku a instagramu. Uvažovali jste už, kam se rozšířit dál?

J: My vlastně děláme videa a k tomu ještě běžnou farářskou práci, takže toho času není tolik. Uvažovali jsme o tom, že bychom možná rozjeli podcasty (čti podkásty, pozn. red.). Ale to je otázka budoucnosti a uvidíme, zda k tomu bude vůbec čas a chuť.

Podcasty nabývají čím dál tím více na popularitě. Přesto však nejspíš někteří naši čtenáři nebudou vědět, co to podcast je. Zkusili byste jim to nějak ve stručnosti vysvětlit?

K: V podstatě je to jakopořad v rádiu, ale na internetu. Podcasty začíná dělat například i český rozhlas.

V naší zemi zaujímají lidé vůči podcastům ještě pořád celkem často poněkud konzervativnější názor. Myslíte si, že v naší zemi mají podcasty budoucnost?

K: Určitě. Můžeme pozorovat, že zájem o podcasty v sousedních zemích exponenciálně roste, což se odráží i u nás. Důležité je ale vymyslet, co říkat. Zda ten produkt nahraju apod. je pro úspěch až druhotné, hlavní je mít co sdělit. To je důvod, proč podcast není úplně laciné médium.

Blížíme se k závěru, kdy se zpovídaných většinou ptám na nějaký vzkaz pro čtenáře. V dnešní době sociálních sítí je hlavně pro mladého člověka obtížné být ve své sociální bublině křesťanem a zároveň být v pohodě. Co byste těmto lidem poradili?

K: Podle mne být křesťanem v dnešní době neznamená být nějak super cool.

J: Řekl bych, že záleží i na tom, co to je za mladého člověka. Zda je to zapálený probuzenec, který chce na sociálních sítích dávat svou víru extra najevo a psát o tom super dlouhé příspěvky. Hlavní je podle mě netlačit na pilu. To, že jsem křesťan, neznamená, že to musím vnutit každému na potkání, ale na druhou stranu musím přemýšlet. Nemusím všechno sdílet, všechno okomentovat. Měl bych být schopný selektovat, co je přínosná a dobrá informace a co jde proti mému přesvědčení.

K: Ale ti citlivější křesťané by aspoň naše videa sdílet mohli. (smích)

Za odpovědi poděkoval
Václav Větrovský

Upozornění

Není snad třeba ani zdůrazňovat, že pánové Jakub a Karel jako evangeličtí kazatelé nereprezentují postoje katolické církve a na svém youtube kanále vyjadřují některé názory, které jsou v rozporu s její oficiální naukou. Naštěstí jsou čtenáři Farního posla katolíci rozumní, zbožní a vzdělaní a konfrontace s jiným názorem či omylem jim jistě pomůže si zpřesnit názor svůj.

poznámka redakce

„S Ježíšem na hoře“

Postní program pro děti, jejich rodiče, prababičky, strýčky a všechny ostatní

Jak si letos nenechat postní dobu „proklouznout mezi prsty“ a pokusit se prožít ji smysluplně? Jak splnit alespoň něco z toho, k čemu nás vyzývá papež František? Pojďme společně bez ohledu na věk, postavení a životní stav využít nápadu z projektu Diecézního katechetického centra v Brně pro dobu postní a pokusme se každý týden uskutečňovat ve svém životě jedno „blahoslavenství“.

Papež František nám ve své apoštolské exhortaci *Gaudete et exsultate*, O povolání ke svatosti v současném světě z roku 2018 nejen připomíná, že je KAŽDÝ z nás povolaný ke svatosti, ale také rovnou přidává „instrukce“.

63. O tom, co je to svatost, mohou existovat různé teorie, oplývající vysvětleními a distinkcemi. Tyto reflexe mohou být užitečné, ale nic nemůže být poučnější než vrátit se k Ježíšovým slovům a dobrat se jeho způsobu předávání pravdy. Ježíš vysvětlil ve vší jednoduchosti, co znamená být svatými, když nám zanechal blahoslavenství (srov. Mt 5,2-12; Lk 6,20-23). Ta jsou křesťanovým průkazem totožnosti. Ptá-li se tedy někdo z nás, jak se stát dobrým křesťanem, odpověď je jednoduchá: je zapotřebí, aby každý svým způsobem konal to, co říká Ježíš v promluvě o blahoslavenstvích (srovnej Kázání z Domu sv. Marty, 9.6.2014). V nich se rýsuje tvář Mistra, jíž jsme povoláni dát zazářit v každodennosti svého života.

64. Slovo „šťastný“ či „blahoslavený“ se stává synonymem slova „svatý“, protože vyjadřuje, že člověk, který je věrný Bohu a žije Jeho Slovo, dosahuje pravého života v sebedarování.

65. Jakkoli nám Ježíšova slova mohou připadat poetická, jdou nicméně velmi proti proudu vzhledem k tomu, co je obvyklé a co se dělá ve společnosti, a třebaže nás toto Ježíšovo poselství přitahuje, ve skutečnosti nás přivádí k jinému životnímu stylu. Blahoslavenství v žádném případě nejsou lehká či povrchní. Naopak, můžeme je žít jedině, pokud nás prostoupí Duch svatý celou svou silou a osvobodí nás od slabosti sobectví, lenosti a domýšlivosti.

66. Vraťme se a znovu naslouchejme Ježíši s veškerou láskou a úctou, kterou si zaslouží Mistr. Dovolme, aby nás svými slovy zasáhl, vyprovokoval a znovu povolal ke skutečné změně života. Jinak bude svatost pouhým slovem.

Jak to bude probíhat prakticky? Každou neděli si bude možné v kostele vzít lísteček, na kterém bude věta z nedělního evangelia, vybrané blahoslavenství a tři druhy předsevzetí (pro předškolní děti, školáky a dospělé). Každé blahoslavenství bude mít jinou barvu. V kostele budeme mít „horu blahoslavenství“ a děti budou vždy po mši svaté lepit na horu jednu postavičku, která bude symbolizovat jejich ochotu naslouchat Pánu Ježíši. Výsledkem našeho společného snažení by měl být obraz Ježíše učícího na hoře, obklopeného zástupem naslouchajících postav v kostele zaplněném svatými farníky.

Řazení blahoslavenství nebude odpovídat tomu, jak jsou uvedena v Matoušově evangeliu, ale byla vybrána tak, aby nějakým způsobem souvisela s tím, co přinášejí liturgické texty dané neděle

1. neděle postní	Blahoslaveni tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.
2. neděle postní	Blahoslaveni čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.
3. neděle postní	Blahoslaveni, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni.
4. neděle postní	Blahoslaveni chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.
5. neděle postní	Blahoslaveni plačící, neboť oni budou potěšeni.
6. neděle postní (Květná)	Blahoslaveni tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví.
Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	Blahoslaveni, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království.
2. neděle velikonoční	Blahoslaveni milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Věra Klimešová

Pro chytré hlavičky

Jak se stát dobrým křesťanem?
Podle papeže Františka je odpověď jednoduchá.
Je zapotřebí, aby každý svým způsobem konal to, co říká...
(dokončení v tajence)

(Srov. Kázání z Domu sv. Marty, 9. 6. 2014)

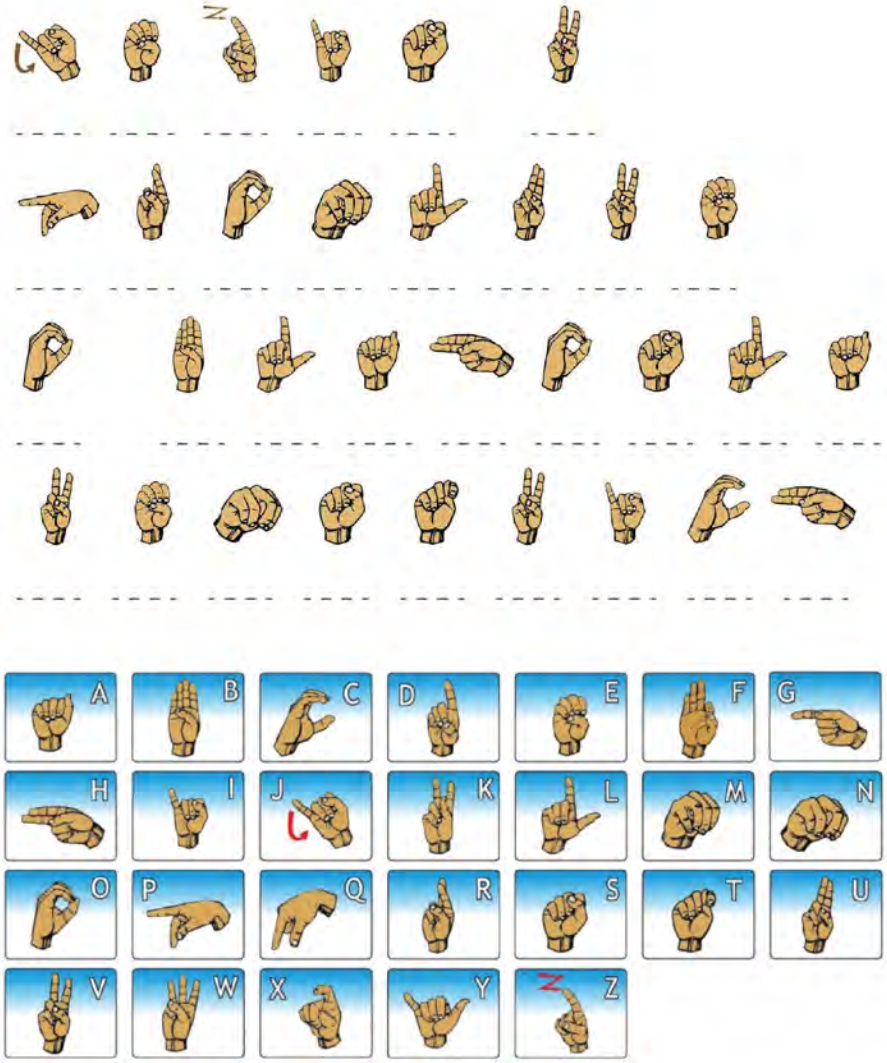

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Společenství ve farnosti

Schůzky dětí: 7. a 21. 3. sraz ve 14:00 na náměstí
Setkání seniorů: 4. 3. 2020 na faře
Ministrantská schůzka: 7. a 28. 3. od 9:00 na faře
Společenství maminek: každé pondělí v 9:40 na faře

Setkání těch, kteří se chtějí připravit na sv. biřmování: 29. 2. v 19:00 na faře

Křížové cesty jsou v postní době vždy v pátek od 17:30 v kapli na faře a od 14:30 v kostele svatého Jakuba kromě Květné neděle, kdy se koná Na Jelínku.

Přípravy dětí na první svaté přijímání

8. 3. 2020 v 16:30 pro děti
29. 3. 2020 v 16:30 pro rodiče a děti
19. 4. 2020 v 16:30 pro rodiče a děti
17. 5. 2020 v 16:30 pro rodiče a děti
Scházíme se vždy na faře, konec kolem 18:00.
6. 6. 2020 ve 14:00 bude první svatá zpověď pro děti a jejich rodinné příslušníky
7. 6. 2020 při mši sv. v 10:30 přijmou děti poprvé Eucharistii

Sbírky minulý měsíc:

	Polička	Pomezí
2. 2. Uvedení Páně do chrámu - Noe a Proglas	19 690 Kč	2 698 Kč
9. 2. 5. v mezidobí, pro farnost	12 833 Kč	2 693 Kč
16. 2. 6.. v mezidobí pro farnost	12 281 Kč	2 638 Kč
23. 2. 7. v mezidobí, Svatopetrský haléř	24 613 Kč	2 468 Kč

Pokladnička u betléma v kapli 593 Kč

Mimořádné sbírky

1. 3. na opravu kostela sv. Jakuba
5. 4. na výstavbu kapličky sv. Františka v Oldřiši
(o tomto projektu pojednává článek v tomto Farním poslu
a více se dozvíte na www.oldris.cz)

Rozpis bohoslužeb

Neděle 1. 3. 1. neděle postní	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodiče z obou stran a děti 10:30 Ja: za rodiče Urbánkovy, rodiny Švecovy, živé a zemřelé
Úterý 3. 3.	7:00 K
Středa 4. 3.	18:00 K: za manžela Josefa a Anežku Radiměřských
Čtvrtek 5. 3.	15:30 LDN
Pátek 6. 3.	18:00 K: za rodiče a za živé a zemřelé toho rodu
Sobota 7. 3.	18:00 Ja: za zemřelého Josefa Řehůřka
Neděle 8. 3. 2. neděle postní	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za Marii Ptáčkovou, manžela, syna a vnuka 10:30 Ja
Úterý 10. 3.	7:00 K: za Jana a Marii Štěpánkovy
Středa 11. 3.	18:00 K: za dceru
Čtvrtek 12. 3.	15:30 LDN
Pátek 13. 3. Výroční den zvolení papeže Františka	15:30 Pe 18:00 K: za Jiřího, Jindřicha a Františku Bulvovy
Sobota 14.. 3.	18:00 Ja
Neděle 15. 3. 3. neděle postní	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodiče Šauerovy, živé a zemřelé členy rodiny 10:30 Ja: za rodinu Královu a Leinvebrovu, živé a zemřelé
Úterý 17. 3.	7:00 K
Středa 18. 3.	18:00 K: na poděkování a prosbu za živé a zemřelé rodiče a prarodiče

Čtvrtek 19. 3. sv. Josefa, snoubence P. Marie	15:30 LDN 18:00 Ja
Pátek 20. 3..	18:00 K: za Helenu Dubišarovou a Jaromíra Paščenko
Sobota 21. 3.	18:00 Ja
Neděle 22. 3. 4. neděle postní	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodinu Sodomkovu 10:30 Ja
Úterý 24. 3.	7:00 K
Středa 25. 3. Slavnost Zvěstování Páně	18:00 Ja
Čtvrtek 26. 3..	15:30 LDN
Pátek 27. 3.	18:00 K: za zemřelé rodiče, bratra Jana a duše v očistci
Sobota 28. 3.	18:00 Ja: za manžela, rodiče z obou stran a švagra
Neděle 29. 3. 5. neděle postní	7:30 Ja: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodiče Střílkovy, Annu Vondrovou, živé a zemřelé členy toho rodu 10:30 Ja
Úterý 31. 3.	7:00 K
Středa 1. 4.	18:00 K
Čtvrtek 2. 4.	15:30 LDN
Pátek 3. 4.	18:00 K
Sobota 4. 4.	18:00 Ja: za Josefa Křivku, rodiče z obojí strany
Neděle 5. 4. Květná (pašijová) neděle	8:00 J: 10:00 M (začátek) poté průvod k Ja: za dar manželství a víru v rodině

Legenda: místa konání bohoslužeb
Ja: kostel svatého Jakuba v Poličce
M: kostel svatého Michaela v Poličce
K: kaple na faře v Poličce
J: kostel svatého Jiří v Pomezí
LDN: Léčebna dlouhodobě nemocných v Poličce ; P: Penzion v Poličce